

Heavy og Sankta Mortan

Tá ið ungu vestmenningarnir vóru lidnir at spæla, komu fyra blaðungir havnarmenn á pallin. Teir mannaðu bólkin Peachy Bounder, og miðalaldurin hjá teimum lá um gott sekstan ár. Hesin ókendi bólkur hevur nýliga verið í Danmark og spælt á einum risastórum ungdomstónleikafestivali í Aalborg, og um hetta verður meiri at frætta í Yngd í morgin.

Peachy Bounder spældi, eins og bólkurin undan teimum, harðan rokk, men hesir ungu dreingirnir høvdu funnið upp á tað forvitnisliga, at teir høvdu kryddrað sangarnar, um man vil kalla tað so, við at blanda eitt sindur av kvæði inn í rokksangarnar. Tað var rættuliga stuttligt at hoyra teir spæla harðan rokk, og so mitt í lagnum steðga á og kvæða eitt ørindi úr Sankta Mortan.

Hesar ungu dreingirnir fara vit óivað at hoyra meiri til seinni, tí teir torðu væl at standa á palli, og eisini høvdu teir sera gott samband við áhoyrarnar.

Clickhaze blásti øll um koll

Eftir at tveir ókendir bólkar við sera ungari manning høvdu roynt seg, stóð eysturoyarbólkurin Clickhaze fyrri tórni. Tað visti seg tó, at nakrir av limunum í bólkinum vóru ikki so ókendir sum bólkurin. Sangarnar vóru tey bæði Eivør Pálsdóttir og Petur P. Jensen, og annar av gittarleikarunum var Bogi á Lakjuni, ið saman við Peturi eru við til at manna Visible Fish, ið longu hava spælt seg í finaluna um Prix Føroyar í ár.

Clickhaze spældu framúrskarandi væl, og tað var skjótt, at so høvdu teir fingið allar áhoyrarnar at flippa út til tónleikin, og tað var ein sonn fróði at sita og lurta til sangin hjá Peturi og Eivør, og so tær frálíku soloirnar hjá Jón Tyril og Bogi á Lakjuni. At Petur hevði goymdar gávur sum rappari, kom eisini til sjóndar undir framförsluni, og tá ið hann sang duett saman við Eivør, var tað so vakurt, at hári reistust eftir øllum nakkanum.

At Clickhaze einans hevur tveir mánaðir á baki, er ótrúligt, tí tað swingaða so væl, at man skuldi trúð, at bólkurin hevði spælt saman í fleiri ár.

Rúm fyrri øllum

Eitt av eyðkennum fyrri Prix Føroyar er, at tað er rúm fyrri øllum slogum av tónleiki í kappingini. Tó er tað so, at meginparturin av teimum bólkinum, sum taka lut í kappingini, spæla rokk/popp, meðan tað bert eru einstakir bólkar, ið bróta frá. Ein bólkur var, ið breytt fullkomiliga frá leygarkvöldið, og tað var vágabólkurin Holgar og Vinnmenn.

Vágabólkurin spældi tað, sum tey flestu helst vilja kalla fyrri góðan, gamlan føroyskan dansitónleik, og hetta var heilt nakað annað,

enn tað sum hinir bólkarir høvdu spælt frammanundan. At bólkurin ikki var so væl samanspældur var skiligt, tí millum annað høvdu teir ikki fingið sær ein trummsláara fyrr enn ljóðroyndin var, tá ið teir fingi ein av tókningunum at spæla trummur.

Tað tóktist eisini, sum um tónleikurin hjá hesum bólkinum kom fullkomiliga bak upp á áhoyrarnar, tí ein stórir partur av teimum yngri áhoyrarunum stóðu bara og glóddu. Tey hava óivað spurt seg sjálvan, um slíkur tónleikur kann verða við í Prix Føroyar.

Vágagospel og Bimbs

Holgar og Vinnmenn var tann fyrsti av trimum vágabólkinum í slag, sum royndu seg. Aftaná teir kom gospelbólkurin M. M. M., og hesin bólkurin var spennandi at hoyra, og serliga vóru tað tær báðar sangkvinnurnar, Olga Joensen og Alice Simonsen, ið stóðu seg væl. Tónleikurin hjá teimum var áskoðaravínarligur, og haraftrat merktist tað eisini væl, at M. M. M. var á heimaðalli, tí tey høvdu so sanniliga áhoyrarnar við sær, og hetta ger tað altíð munandi lættari at spæla.

Bólkurin Bimbs hevur fleiri ferðir áður verið við í Prix Føroyar, og teir hava eisini spælt seg í finaluna. Hesin bólkurin var væl samanspældur, og tað er einki dulsmál, at tað var sera gott lag á áhoyrarunum, tá ið Bimbs spældu. Bólkurin hevur eina roynda manning, og tað var eisini sjónligt, at teir eru vanir við at standa á palli. Uttan iva hevur bólkurin staðið ovarlaga á listanum hjá dómarnum, og teir høvdu staðið enn ovarlagari, um teir høvdu havt meiri intensitet í sínari framförslu og tónleiki.

MC Hár er nakað fyrri seg

Eini bólkur, sum altíð hevur eina sermerkta framförslu, er MC Hár. Onkuntíð hava teir staðið á palli í berum yvirbelti, men hesaferð høvdu teir so valt at trína inn á pallin í svartum klæðningi, slípsi og hvitari skjúrtu.

Sum vant vóru tað Niels Uni Dam og Allan Mortensen, ið stóðu fyrri rappinum, meðan menn sum Tróndur Bogason Hansen á keyboard, Niels Arge Galan á gittar og Heri Reyndheim á bass stóðu fyrri solounum.

Framförslan hjá MC Hár var dynamisk, og tað hoyrdist væl, at tað vóru bæði royndir og serstakliga dugnaligir tónleikarar, ið mannaðu bólkin.

Tá ið MC Hár vóru lidnir at spæla, kom enn ein vágabólkur á pallin. Hesin bólkurin nevndist RUSK, og teir spældu góðan rokkstónleik, og høvdu teir havt ein betur sangara, so høvdu teir helst staðið seg betur. Gittarsoloirnar hjá bólkinum vóru góðar, men bólkurin tóktist ikki so væl samanspældur.

Røttu vinnarnarir

RUSK var seinasti bólkurin á pallinum, og tá ið teir vóru lidnir at spæla, gekk umleið ein hálvur tími, áðrenn dómarnarir høvdu tikið saman og funnið fram til, hvørjir bólkar skuldu sleppa víðari til finaluna.

Fyrst bleiv avdúkað, at MC Hár gjordist nummar tvey, og var hetta til stóra fróði fyrri áhoyrarnar. Bólkurin fór á pallin og gav eitt eykalag, áðrenn vinnandi bólkurin skuldi skirast. Frásøgumaðurin, Leif Láadal, kom so aftur upp á pallin, og spenningurin bleiv útloystur, tá ið hann avdúkaði fyrri fjöldini, at eysturoyarbólkurin Clickhaze hevði vunnið umfarið og saman við MC Hár eitt pláss í finaluni.

